

عنوان مقاله:

تعیین الگوی فضایی بهینه استقرار مراکز خدمات روستایی با رویکرد تناسب اراضی به روش AHP (مطالعه موردی: بخش دهدز، شهرستان ایذه)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی روستایی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

جواد میکائیکی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

حجت ا... صادقی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

توزیع نامناسب و نبود توجه به ظرفیت های محیطی از جمله معضلات الگوی فضایی استقرار مراکز خدمات روستایی است. استقرار بهینه ی مراکز خدمات روستایی، موجب دسترسی آسان روستاییان به این خدمات و صرفه ی اقتصادی می شود و نیز پایداری فرایند توسعه ی روستایی را تضمین می کند. هدف از نگارش مقاله ی حاضر، تحلیل تناسب اراضی با هدف تعیین الگوی بهینه ی استقرار مراکز خدمات روستایی در بخش دهدز شهرستان ایذه، به روش تحلیل سلسله مراتبی در محیط سامانه اطلاعات جغرافیایی است، روش تحقیق در این مقاله از نظر هدف، کاربردی و از حیث ماهیت، از نوع توصیفی تحلیلی است. برای انجام این پژوهش از داده های توصیفی و لایه های رقومی، مدل ارتفاعی، شیب، فاصله از راه های ارتباطی، تراکم جمعیت، برخورداری از تاسیسات زیربنایی و امکانات بهداشتی درمانی استفاده شد و با تکنیک مقایسه ی زوجی و همپوشانی لایه های رقومی، الگوی تحلیلی تناسب اراضی با هدف استقرار بهینه ی مراکز خدمات به دست آمد. نتایج تحقیق نشان می دهد که معیارهای تراکم نسبی جمعیت، فاصله تا راه های ارتباطی و وجود امکانات زیربنایی و بهداشتی به ترتیب دارای بیشترین تاثیرگذاری بر استقرار مراکز خدمات روستایی هستند و نتایج حاصل از تلفیق نقشه ها براساس معیارهای یاد شده نشان می دهد که 22 روستا برای استقرار مراکز خدمات روستایی کاملا مناسب و 112 روستا برای مکان یابی درجات متفاوتی از اهمیت را دارند.

کلمات کلیدی:

مکان یابی، مراکز خدمات روستایی، تحلیل سلسله مراتبی، سیستم اطلاعات جغرافیایی، بخش دهدز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/663782>

